

Tysklands Kvægomsætning og Kjødforsyning i Aarene 1891—94.

Af Veterinærkonsulent Johannes Arup.

De lave Priser paa Kvæg og Kjød, der hele Aaret 1893 vare fremherskende saa vel paa de engelske som de tyske Markeder, gjorde det i det Hele tvivlsomt, om vi vedblivende skulde søge at udvikle den Kjødexport til England, som Forholdene om Foraaret havde tvunget os ind paa, eller om Forsendelsen af levende Kvæg til Tyskland skulde blive det vigtigste for os, efter at vi atter havde faaet Adgang til Markederne der. I Vintermaanederne 1893—94 vare Kvægpriserne noget højere i England, særlig da de i Tyskland paabudte Indskrænkninger i Handelen med dansk Kvæg yderligere forringede dettes Værdi, og der var Udsigt til, at Forholdene vilde udvikle sig til Gunst for det engelske Marked. Men allerede paafølgende Foraar steg Prisen stærkt paa de tyske Markeder, medens den i England for Slagtekvæg gik endnu lavere end noget foregaaende Aar. De sidste 4—5 Maaneder har, som det ses af Sammenstillingen i Tabel I, der viser højeste Notering for Kvæget paa Newcastle og Hamburg Markeder, der bedst kunne sammenstilles, det sidste havt den absolut højeste Notering.

I. Kvægnotering i Kroner pr. 100 Pd.
Slagtevægt.

Markeder		Januar	Februar	Marts	April	Maj	Juni	Juli	August	Septbr.	Oktober	November	December
1893	Newcastle . . .	57	53	52	53	57	59	61	59	57	53	55	57
	Hamburg . . .	57	54	53	54	53	56	52	52	52	52	52	54
1894	Newcastle . . .	56	52	52	53	53	56	58	56	54			
	Hamburg . . .	53	52	52	53	54	57	57	59	58			

Om Aarsagerne til de lave Priser i England i 1893 og indeværende Aar foreligger der adskillige Oplysninger. Om derimod Priserne ifjor i Tyskland, der syntes noget paafaldende ved den der herskende Kvægangel, som jeg bl. a. selv har havt Lejlighed til stærkt at fremhæve i en Rejseberetning fra Decbr. 1891, skyldes et stærkt Opsving i Kreaturavl, eller have sin udelukkende Grund i saadanne Lejlighedsaarsager som de sidste Aars daarlige Høst (eller begge Dele i Forening) er næppe bleven tilstrækkelig undersøgt. Skønt saaledes det sidste syntes naturligst, naar der ses hen til den senere Prisstigning, der dog ogsaa kunde skyldes Indførselsforbud og Mangel andetsteds, saa var den første Betragtning dog ikke udelukket, naar der toges Hensyn til den i 1892 foretagne Toldforandring, der maatte antages at have fremhjulpet Kvægavl, ved en større Nedsættelse af Korn- end af Kvægtolden. For saa vidt muligt at kunne belyse disse Forhold, der ere af Betydning for vor Kjød- og Kvægomsætning og bestemmende for det Arbejde, der skal lægges ind paa denne, har jeg i Septbr. - Oktober opholdt mig nogen Tid i Tyskland og skal i det Følgende gjøre nærmere Rede for Resultaterne af denne Rejse, idet jeg skal tillade mig at supplere det i den omtalte Rejseberetning fra 1891 givne statistiske Materiale som et Grundlag for Bedømmelsen af den senere Udvikling.

II. Det dyrkede Areal i Tyskland i Mill. Hektare Land.

Aar	Korn alle Slags	Kartofler	Enghø	Sukker- roer
1881	13.48	2.77	5.91	0.12
1889	13.71	2.91	5.90	0.15
1882	13.69	2.93	5.89	0.17

Af de saaledes givne Tabeller II og III vil det ses, at det dyrkede Areal omtrent er uforandret, hvorimod Tallene for Høstudbyttet saa vel i 1891 som i 1892 vise, at Høstresultaterne næppe kunne have været særlig gunstige for Kreaturholdet. Dette gjælder saaledes for 1891, hvor Udbyttet med den daarlige Rugavl i og for

III. Tysklands Avl i Millioner Tons.

Aar	Rug	Hvede	Spelt	Byg	Havre	Kar- tofler	Enghø	Sukker roer
1881—85	5.74	2.40	0.46	2.19	4.11	24.09	17.00	8.28
1886—90	5.84	2.64	0.39	2.20	4.58	24.45	17.40	8.72
1890	5.87	2.83	0.49	2.28	4.91	23.32	18.86	10.62
1891	4.78	2.33	0.37	2.52	5.28	18.56	18.71	9.49
1892	6.83	3.16	0.50	2.42	4.74	27.99	16.83	9.81
1893					4.25		13.13	

sig ikke er godt, men hvor dog navnlig den slette Kartoffelavl (og Roeavl), maa tillægges størst Betydning, idet Tyskland, ikke har haft en slettere siden 1882. Det følgende Aar gav vel et godt Kornudbytte og en ganske fortrinlig Kartoffelavl, men det var et daarligt Græsaar med daarligt Høudbytte, ligesom Avlen af Kløver og Sommerafgrøden, der her ikke ere specificerede, var simpel. Men endnu slettere er 1893, hvis Tal kun kunne gives foreløbigt. Udbyttet af Enghø er næppe mere end

$\frac{2}{3}$ af et almindeligt Aars og for Grønfoeder angives det endnu lavere paa Grund af Tørken, der særlig har udøvet sin ødelæggende Virkning i Sydtyskland.

Der havde ikke fundet nogen Kreaturtælling Sted i Tyskland siden 10. Januar 1883, da jeg i 1891 skrev min Beretning, og en saadan skulde først foretages i 1893. Det var altsaa kun ad Omveje, at jeg dengang kom til det Resultat, at Kreaturbestanden næppe kunde være bleven forøget i det mellemliggende Tidsrum. Tællingen for 1893 blev dog allerede foretaget d. 1. Decbr. 1892 og gav følgende Resultat, sammenlignet med de to sidste Tællinger:

IV. Kreaturtallet i Tyskland.

Aar	Millioner Stkr.			Antal pr. 1000 Mennesker		
	Kvæg	Faar	Svin	Kvæg	Faar	Svin
1873	15.78	25.00	7.12	384	609	174
1883	15.79	19.19	9.20	345	419	201
1893	17.56	13.59	12.17	344	267	239 ¹⁾
1894	16.37		12.20	318		237

Efter denne syntes Kvæget i 1893 at være tiltaget med over 11 pCt., Svinebestanden endog med 32 pCt., hvad der vel kunde mere end opveje de 29 pCt., som Faarebestanden er gaaet tilbage; dog, tage vi samtidig Hensyn til Folkemængdens Forøgelse med 1 pCt. aarlig, vil det sees, at kun Svinenes Antal viser sig forøget med 18—19 pCt. Men selve disse Tal give et for gunstigt Resultat paa Grund af at Tællingen for 1893 er foretaget 6

¹⁾ »Statistisches Jahrbuch für d. deutsche Reich« viser gunstigere Resultat, men der er den officielle Folketælling for 1890 benyttet som Grundlag for Beregningen, saa at der altsaa intet Hensyn er taget til Forøgelsen af Folkemængden mellem 1890—93.

Uger tidligere end sædvanlig. I det mellemliggende Tidsrum falder nemlig den aarlige Slagtning til Husholdningsbrug, der i Tydskland er meget betydelig, og da det her ved navnlig gaar ud over Svinene, maa Tallene underkastes en yderligere Reduktion, hvorved den virkelige Forøgelse, om der var nogen, kun kunde være ubetydelig. Rigtigheden heraf fremtræder end mere ved den delvise — ekstraordinære — Tælling, som man har ladet foretage et Aar senere — ligeledes 1. Decbr.; thi efter denne viser Kvæget den betydelige Nedgang af 1.19 Mill. Stkr., medens Svinenes Antal kun er steget fra 12,17 til 12,20 Mill. eller med 30,000 Stkr., hvad der i Forhold til Befolkningens Tilvæxt i samme Tid ogsaa er en Nedgang. Kommer hertil Faarenes Aftagen, saa maa disse Tal for den samlede Kreaturbestand anses for at være endnu lavere, end de have viist sig ved nogen tidligere Opgjørelse, og det vil tage Aar, om det nogensinde sker, inden Tilvæxten bliver saa betydelig, at den kan afgive tilstrækkeligt til Befolkningens Kjødforbrug.

Men dette Forhold skyldes næppe som tidligere den Omstændighed, at man har lagt Hovedvægten paa Dyrkning og Salg af Korn, thi ved den nævnte Toldforandring i 1892 nedsattes Tolden for Rug og Hvede fra 5 M. til 3,50 M., for Byg fra 2,25 til 2 M. og for Havre fra 4 til 2,80 M. for 200 Pd., medens Nedsættelsen for levende Kvæg var forholdsvis mindre. Saaledes lodes Tyre og Køer uforandrede med 9 M., Stude nedsattes fra 30 til 25,50 M., Ungkvæg og Svin fra 6 til 5 M., og da Kornpriserne tilmed ere faldne betydeligere end Kvægpriserne, har man i de sidste Aar utvivlsomt rettet Bestræbelserne paa at forøge Kreaturbestanden. Grunden til den betydelige Tilbagegang, navnlig den, der er konstateret i 1893, maa derfor udelukkende søges i det daarlige Høstudbytte, der har nødvendiggjort Formindskelsen af Besætningerne især i de gode Kvægegne i Baden, Würtemberg og Bayern, hvor Udbyttet har været daarligst.

V. Tysklands Overskudsudførsel af Kvæg.

Aar	1000 Stykker				
	Kvæg i alt	stort Kvæg	Kalve	Faar	Svin *
1881	87	68	19	1196	— 820
1882	27	14	13	1383	— 744
1883	56	40	16	1354	— 509
1884	126	93	33	1286	— 257
1885	85	52	33	1193	— 122
Gjennemsnit	76	53	23	1282	— 490
1886	35	1	34	1332	— 279
1887	17	— 7	24	1246	— 98
1888	11	— 5	16	1231	73
1889	— 158	— 146	— 12	605	— 137
1890	— 187	— 174	— 13	400	— 593
Gjennemsnit	— 56	— 66	— 10	963	— 243
1991	— 262	— 251	— 11	225	— 730
1892	— 260	— 249	— 11	305	— 856
1893	— 198	— 186	— 12	420	— 797
1. Halvaar 1894		— 160			— 301

I ovenstaaende Tabel V¹⁾, der angiver Tysklands Overskudsudførsel, ses ogsaa dette Forhold, idet den be-

¹⁾ Den hele Oversigt over Udførslen siden 1881 gives her igjen, fordi der i min tidligere Beretning er indløbet en Fejltagelse med Hensyn til denne. I Texten hedder det nemlig, at Kalve ere medtagne i Tallene, der angive Kvægudførselen, hvad dog kun er Tilfældet for det foreløbige Tal for 1890 og Halvaaret 1891, som jeg den Gang har uddraget af midlertidige Beretninger, hvis Tal have været lidt for høje. Herved viser Udførslen af Kvæg for de tidligere Aar sig at være for højt beregnet, men nogen

tydelige Indførsel af stort Kvæg, der i 1891—92 er stegen til over $\frac{1}{4}$ Mill. Stkr. [aarligt, i 1893 er gaaet ned til 180,000 Stkr. En saa betydelig Aftagen af Forbruget, som disse Tal forudsætte, er, med de lave Priser dette Aar opviser, ikke sandsynlig, og modsiges desuden, som det senere skal vises, af de overfyldte Markeder og af den betydelige Stigning af Indførselen i første Halv-
aar 1894, da den udgjorde 160,000 Stkr. En Del af Forbruget i 1893 er altsaa dækket ved en Formindskelse af Besætningerne; de lave Priser og de gennem hele Aaret fremkomne Klager over Mangel paa første Klasses Kvæg til Slagtning vise tydelig, hvor nødtvungen og nødvendig den har været. Det er ogsaa dette Forhold, der i højere Grad end den midlertidige Lukning for vort Kvæg i For-
aaret 1893 har bevirket, at vi forrige Aar sendte en Del af vort Kvæg — særlig det ringeste — slagtet til England, trods de lave Priser dèr. Jeg fremhæver maaske dette Forhold stærkere end nødvendigt, men man har fra tysk Side gjort gjældende, at den aftagne Indførsel skyldes Forandringen i Toldsatserne, hvad der under disse Omstændigheder næppe kan bevises. Prisbevægelsen bliver vel i denne Henseende ogsaa den bedste Vejleder, og Tabel VI viser den stærke Prisstigning, der for de sidste Kvartalers Vedkommende er udregnet paa samme Maade, som den efter »Statistik des deutschen Reichs« gives for de tidligere Aar. Det bedes bemærket, at Noteringen her gjælder for Berlin, der som bekjendt noterer samme Vare lavere end Hamburg, og desuden for en anden Klasse Kvæg end i Tabel I.

Forandring i de deraf dragne Slutninger giver dette dog ikke, tvertimod fremtræder det betydelige Omslag, der efter 1888 fandt Sted, hvorved Udførselen forandredes til en betydelig Indførsel, kun endnu stærkere.

Af Hensyn til det Brug, der dog mulig i Fremtiden kan kan gøres af disse Tal, har jeg ment at burde give Udførselen af Kvæg og Kalve hver for sig.

VI. Gjennemsnitspris for Rug og Kreaturer
1886—94 i Kroner.

Berlins Notering	1886	1887	1888	1889	1890	1891	1892	1893	1894		
									1. Kvt.	2. Kvt.	3. Kvt.
Rug pr. 2000 Pd. .	116 ₁	107 ₅	119 ₆	138 ₂	151 ₁	181 ₇	156 ₇	118 ₈			
Kvæg, slagtet Vægt, Middelpris Kl. 2 .	42	41	40	43	49	49	48	44	44	47	52
Svin, levende Vægt, højeste Pris Kl. 2	42	39	38	49	51	45	49	48	46	43	47
Faar, slagtet Vægt, Middelpris Kl. 1 .	36	39	39	41	47	44	40	36	37	40	51

Tyskland behøver altsaa i Virkeligheden stadig en meget betydelig Indførsel af Kvæg og Svin.

Kvægindførselen. I denne har Danmark siden 1890 deltaget efter en ret betydelig Maalestok, idet vi omtrent have leveret i

1890: 65,000 Stkr. 1892: 105,000 Stkr.

1891: 95,000 — 1893: 75,000 —

1ste Halvaar 1894: 60,000 Stkr.

hvor ligeledes det lavere Tal for 1893 ere begrundede i de ovenfor omtalte Forhold. Forsendelserne fra Danmark ere omtrent udelukkende stort Kvæg, og det staar for Tiden som den betydeligste Leverandør af dette, idet der fra Østrig-Ungarn i 1893 kun sendtes 35,000, Schweiz 26,000 (foruden en Mængde Kalve), Holland 24,000, Frankrig 18,000 og fra Sverig c. 12,000 Stkr.

Skjønt Amerikas Deltagelse i Kvæg og Kjødforsyningen er ophørt, medens dette skrives, maa den dog omtales med nogle Ord. Der indførtes i 1891: 4700 Dyr, hvoraf noget var Ungkvæg, der gik til Marsken. Det amerikanske Slagtekvæg vandt imidlertid ikke Bifald, og Forsøget med Græskvæget blev heller ikke gjentaget, saa at der det paafølgende Aar kun indførtes 1500 Stkr. Kvæg derfra, og det

Hele syntes at skulle ophøre. Men da Priserne vedvarende vare lave i England, blev Forsøget paa at aabne et nyt Marked gjenoptaget, og Indførselen baade af Kjød og Kvæg forøgedes, efter at Tyskland ved at paabyde Slagtning for det danske Kvæg, saa at sige havde banet Vej for det amerikanske i de nordtyske Havne. Der udvikledes nemlig derved fra disse Havnebyer en betydelig Kjødexport til Forsyningen af Rhinbyerne og Sydtyskland, hvor Kjødpriserne steg mere og mere, og man blev her for en Del tvungen til at modtage sin Kjødforsyning paa en anden Maade end tidligere, hvorved Handelen med det amerikanske Kvæg — eller rettere Kjød, da det ligeledes skulde slagtes i Ankomsthavnen — lettedes. Til Hamburg kom der i de sidste Maaneder adskillige Skibsladninger Kvæg, der solgtes til de store Exportslagtere, som dreve deres Forretning derfra, og der var truffet Foranstaltninger til en regelmæssig Forsyning af levende Kvæg med tyske Skibe. Det kunde under mit Besøg denne Gang spores, at man nu var mere fortrolig med Kjødet end tidligere, og der var ingen Tvivl om, at den amerikanske Kvægindførsel var ved at erobre sig en blivende Plads i Tyskland, da Forbudet kom saa vel mod Indførselen af levende Kreaturer som Kjød, fordi man havde fundet Sygdomstilfælde, der ere blevne tydede som Texasfeber. Men selv uden dette Forbud synes det dog vanskeligt at bevare Markedet for det amerikanske slagtede Kjød, ligesom det i det Hele er vanskeligt at føre Slagtevarer til Tyskland. Skjønt Tolden er bleven nedsat fra 10 M. til 7.50 M. for fersk Kjød pr. 100 Pd. (Flæsk 8.50 M.), saa er den dog endnu forholdsvis højere end for det levende Kvæg, men dertil kommer den Interesse, som de enkelte Byer mene at have i at holde fremmed Kjød ude. Der er nemlig i de sidste Aar lagt et betydeligt Arbejde ind paa gennem offentlige Slagtehusse og en dermed gennemført Kjødkontrol at tilfredsstille sanitære Fordringer, og dette maa nødvendigvis fremkalde Forbud overfor Lande, hvor en saadan Kontrol af Kjød og Kvæg ikke finder Sted, eller hvor man mangler Tillid

til den, der findes. Naar man tillige, som det er Tilfældet, især i de mindre Byer, søger at bevare Rentabiliteten af de opførte Slagtehus ved at monopolisere Byens egne Slagtere og søger at hindre Indførselen af Kjød fra andre tyske Byer — skjønt disse ogsaa have Slagterier og Kontrol — samt fra det omliggende Land ved at forlange meget høje Gebyrer for Undersøgelsen af saadant indført Kjød (i Lübeck og Kiel f. Ex. $1\frac{1}{2}$ Pfg. pr. Pd.), saa er det klart, at man ikke kan stille sig gunstig overfor Udlandet. I Berlin har man saaledes overhovedet slet ikke villet tillade Indførselen af det indførte amerikanske Kjød; i Hamburg har det kun fundet liden Udbredelse, saa det er væsentlig gaaet til Vest- og Sydtyskland, hvor Vejen, som sagt, var banet for det. Da det afkølede Kjød desuden, naar det bringes under en højere Temperatur, udskiller Kjødssaften, søges det ikke saa villigt til Kogning. Dette sidste gjælder dog i endnu højere Grad om det frosne Kjød, som man har forsøgt at indføre fra Australien, saa at den betydelige Afsætning, som det først ankomne Kjød herfra fandt i Hamburg o. a. St., paa Grund af den billige Pris, hurtig synes at have tabt sig. En Indførsel af Kjød fra Udlandet vil derfor næppe, selv fraset Tolden, kunne faa stor Betydning.

Overfor Indførselen af levende Kvæg stiller man sig stadig afvisende. Ligesom Danmark ere de andre indførende Stater henviste til at slagte i bestemte Markeder eller til Karantæne; og fornylig er der mod Indførsel fra Holland udstedt fuldstændigt Forbud, der ikke har været uden Indflydelse paa de sidste Maaneders Prisstigning, som navnlig i Rhinlandene have naaet en ukjendt Højde. Hertil kommer nu Forbudet mod Amerika. Paa den anden Side har man dog maatte gjøre smaa lokale Indrømmelser. Saaledes har Regjeringerne i Würtemberg og Baden tilladt Indførselen af Kvæg fra Italien, for hvilken der i flere Aar har været lukket, mod at dette skal slagtes i bestemte Byer, og denne Indførsel siges for Tiden at foregaa efter en ret betydelig Maalestok, men det antages, at den kun

kan vedblive under særlig høje Priser, da Omkostningerne ved de paabudte Hindringer ere meget betydelige.¹⁾ Til Marsken har man forsøgt Indførsel af Ungkvæg fra Irland, og her har man opnaaet at faa de 28 Dages Karantæne forandret til 10 Dage ligesom for vort Ungkvæg. — Med de stigende Priser paa Ungkvæg her i England vil denne Trafik dog næppe kunne fortsættes, ligeledes er det formentlig uden Betydning, at man under mit Ophold i Hamburg sendte Slagtekvæg fra Hull og Grimsby (Fragten opgaves mig til 15 Shilling) til Salg i Hamburg Marked, men det fortjener dog maaske at noteres som betegnende for Forholdet mellem Priserne i England og Tyskland.

Svineindførselen. Som Tabel V viser, er Indførselen af Svin stadig tiltaget meget betydelig siden 1889, og selv Nedgangen i 1893 har været forholdsvis mindre end for Kvægets Vedkommende, og peger hen paa, at man under de høje Svinepriser i 1892—93 har søgt at forøge Besætningerne, skjønt Tilførselen til de store Markeder samtidig har været større end tidligere. Vor Udførsel var i

1890: 112,000 Stkr. 1892: 188,000 Stkr.

1891: 201,000 — 1893: 45,000 —

1st Halvaar 1894: c. 32,000 Stkr.

og denne aftagende Udførsel i de sidste Aar er begrundet i, at Priserne paa Flæsk i England have været endnu højere end Priserne i Tyskland; det er først i den sidste Tid, efter at der i denne Henseende er sket en Svingning, at

¹⁾ Udførselen fra Italien synes i det Hele ikke at kunne have stor Betydning, da den efter Vetr. Report's Gjengivelse efter Movimento Commerciale del Regno d'Italia kun har udgjort for

1890:	1891:	1892:
21,958	35,082	18,358,

hvorimod Indførselen har været:

52,403	25,016	29,796.
--------	--------	---------

saa at af de her givne Aar viser kun 1891 en Overskudsudførsel af Kvæg. Af Faar og Svin er der Overskudsudførsel.

vi atter have begyndt en rigeligere Udførsel, saaledes er der i August og September yderligere sendt 16,000 Skr. fra Danmark. De danske Svin nyde som bekjendt Anseelse i Tyskland og betales overvejende som 1ste Klasses Varer, hvad der vil sige 2—3 Kroner over den i Tabel VI givne Notering. Samtidig lyde Klagerne i de sidste Aar over de fremkomne tyske Svins daarlige Kvalitet som Slagtedyr, og over at de tyske Landmænd ikke gjøre nok for at imødekomme Fordringerne til dens Forbedring, saa at Begjæret efter gode Slagtesvin vil sikkert blive større, efter at Lukningen for Holland har fundet Sted. Trods den betydelige Tilførsel er det værd at lægge Mærke til, at Svinepriserne i 1892 og særlig i 1893 have været højere end Kvægpriserne, det er et Bevis for de mere trykkede Forhold, hvorunder man har levet og paa formindsket Kjøbeevne; thi det maa fremhæves, at Hovedmassen af de indførte Svin leveres fra Østerrig og Ungarn og indbefatte de saakaldte Bakonier (Schmalzschweine), der overgaar i Forbruget som Fedt og Pølsevad, og sælges betydelig lavere end den her anførte Notering, hvorfor de afgive en væsentlig Del af Føden for den mindre heldig stillede Del af Befolkningen. Indførselen fra Østerrig-Ungarn er tiltagen i de senere Aar; den udgjorde i 1893: 402,000 Stkr., der ere førte til bestemte Markeder til Slagtning. Frankrig, Holland og Rusland leverede i samme Tid henholdsvis 116, 110 og 99 Tusinde, medens mindre Partier kom fra Belgien og Italien. Det meddeles, at man nu søger at oprette Slagterier i Holland ved Grænsen for derfra at indføre slagtede Svin til Tyskland.

Faareudførselen har været tiltagende de sidste to Aar, men da den har fundet Sted til meget lav Pris og under en stærk Nedgang i Faarebesætningerne, hvorhos der i Efteraaret fra tyske Markeder lød den samme Klage over daarlig Kvalitet som for Kvægets Vedkommende, er det klart, at de daarlige Græsaar ere Skyld deri. Over Halvdelen af Faarene udføres levende til Paris, medens en Del af de øvrige føres til Belgien for at slagtes til Lon-

don. De lave Priser fremkom ved at Frankrig s. A. saa sig nødsaget til at sælge af samme Grund som Tyskland, og det skyldes det nuværende stærkere Begjær fra førstnævnte Land, at Prisen for Tiden er naaet saa højt, at man fra fransk Side er søgt til andre Markeder efter Faar bl. a. til vort eget.

Danmarks Udførsel til Tyskland har siden Foraaret 1893 været paalagt forskjellige Indskrænkninger paa Grund af den dengang herskende Mund- og Klovesyge, og vi ere for Tiden henviste til at føre vort Kvæg og vore Svin ad Søvejen til Hamburg, Lübeck, Kiel og Rostock (Warnemünde), hvor det skal slagtes. Desuden kan særlig jydsk Kvæg (og Svin) føres i lukkede Jernbanevogne til Hamburg og Lübeck. Som Følge deraf sendes hovedsagelig jydsk Kvæg og Svin ad Jernvejen til Hamburg, hvortil ogsaa kommer en Del Svin med Dampskib fra Kjøbenhavn, hvorimod Dyrene fra Øerne sejles til Warnemünde, hvorfra de føres til Rostock og til Kiel. Af Mangel paa passende regelmæssig Dampskibsforbindelse er der ført forholdsvis faa danske Kreaturer til Lübeck, skjønt denne By ogsaa har modtaget noget Kvæg ad Jernvejen fra Jylland, men den er bleven Hovedpladsen for det svenske Kvæg, der nu, underkastet samme Betingelser som det danske, er blevet landet dør og i Warnemünde. Vore Kreaturer skulle paa de nævnte Steder føres direkte til Slagtehusene, som de ikke maa forlade levende. Indførsel af vore Faar er forbudt. Da vi paa denne Maade hverken have været i direkte Forbindelse med Berlins Marked eller med vore bedste Kunder i Rhinegnene, og da den skandinaviske Udførsel har udgjort mellem Trediedelen til Halvdelen af, hvad der i de sidste Aar er udført til Tyskland af Kvæg, er det klart, at dette ikke har kunnet finde Anvendelse i Hamburg og de andre mindre Byer, hvortil vi ere henviste, og at der maa være sket store Forandringer i den hele Kvægomsætning. Forinden der dog gaas nærmere ind paa denne, skal her gives en kort Fremstilling

af Slagteriforholdene i Rostock, Kiel og Lübeck, der alle heldigvis i de sidste 5—7 Aar have faaet nye velindrettede Slagtehus, hvor der kan slagtes betydelig udover, hvad det nuværende lokale Forbrug kræver. Da vore Kreaturer fra Øerne kun ad Søvejen kunne føres til de tyske Markeder, er det hovedsaglig Kvæg og Svin fra Kjøbenhavns Marked, der fra dansk Side have bidraget til den betydelige Forøgelse af Slagtningerne, som have fundet Sted der. De Kreaturer, der ere bestemte for Berlin, slagtes saaledes i

Rostocks Slagtehus, idet de føres dertil over Gjedser-Warnemünde, men dette har tillige i den senere Tid modtaget det meste af det svenske Kvæg. Slagtehusene ere gode, rummelige og frit beliggende, tæt ved Jernbanestation, saa at Dyrene kunne føres ind i disse med Vognene, og man har opført nogle midlertidige Stalde for det ankomne Kvæg, der i Reglen er indkjøbt direkte af Slagtere fra Rostock og Berlin. En Del anvendes til Byens Forsyning, hvor det har fortrængt Hjemmekvæget, men det meste føres dog som Kjød til Berlins Marked, hvorimod det meddeltes mig, at Svinene for største Delen fandt lokal Anvendelse. I Slagtegebyrer betales her: for Tyre og Stude 4.50 M., Køer 4 M. og Ungkvæg 3.50 M. hvorimod Staldpenge bortfalde. Her kan kun gives Tallene paa, hvad der er slagtet af danske Kreaturer, hvilke udgjorde i Tiden fra

$\frac{1}{1}$ 1893— $\frac{30}{6}$ 94. 3946 Stkr. Kvæg 2309 Svin
og i 3 Maaneder fra

$\frac{1}{7}$ 1894— $\frac{30}{9}$ 94. 1723 — — 1516 —

men disse Tal vise jo, i hvilket Omfang den siden For-aaret herskende Kvægmangel har tvunget, navnlig Berliner Exportslagtere til at søge deres Behov dækket udefra. Da imidlertid det til Berlin indførte Kjød atter dør skal undersøges, hvad der baade er forbunden med Bekostning og Ulejlighed, have Berlins Slagtere i Begyndelsen af Oktober indgivet et Andragende om Tilladelse til at føre det over

Warnemünde ankomne Kvæg direkte dertil i lukkede Jernbanevogne. Man syntes i Berlin næppe at vente dette tilstaaet, men skulde det ske, vil det vistnok føre til at Kjøbenhavns Marked vil blive mere søgt af Handlende derfra i den nærmeste Fremtid.¹⁾

Om Berlins Marked gjælder iøvrigt det samme, som er anført om Handelen i 1893; det har været overfyldt med Kreaturer af alle Slags. Markedet har saaledes været tilført fra:

	Stkr.	Kvæg	Svin	Faar
$\frac{1}{4}$ 1892— $\frac{31}{3}$ 93:	185,000	631,000	588,000	
$\frac{1}{4}$ 1893— $\frac{31}{3}$ 94:	210,000	708,000	640,000	

(heraf fra Sverig, der da havde fri Indførsel, 5157 Stkr. Kvæg), men paa den anden Side har Udførselen fra Markedet af levende Dyr været større end sædvanlig, idet Spærringen for det danske Kvæg har medført, at Rhinlænderne for en Del, særlig i Begyndelsen af det nævnte Tidsrum, have søgt til Berlin. I selve denne By synes Forbruget af Kjød at være noget mindre, og Tilførslerne udefra af Kjød at have været større end f. A.

Har Rostock saaledes udelukkende Betydning for Berlins Marked, saa ere Kiel og Lübeck blevne Tilflugtssteder for den manglende Adgang til Hamburg. Hidtil er det dog især

Kiels Slagtehus, der har havt mest Betydning for os, da de fleste danske Kreaturer paa Grund af den regelmæssige og daglige Dampskibsforbindelse dermed ere førte dertil. Det er ligeledes nyopført, beliggende noget fra Landingspladsen, saa at Kreaturerne maa omlades i Jernbanevogne for at føres til Slagteriet, og det er forsynet med rigelig Staldplads. Nogen bestemt Markedsdag er her ikke, heller ikke nogen Markedsplads, men Kreaturerne, forhandles fra Staldene; dog det er Byens Hensigt at anlægge en Markedsplads foran Slagtehuset og indføre regelmæssige Markedsdage. Der betales for Slagtning af Tyre og Stude 4 Mk., Køer og Kvier 3 Mk., Ungkvæg 2 Mk. og Svin 175 Pfg., hvor-

¹⁾ Er »for Tiden« bleven afslaaet (December 1894).

til kommer i Staldpenge for Kvæg 25 Pfg., for Svin 15 Pfg. og for Smaakvæg 10 Pfg. for hver Nat. Heri er indbefattet Strøelse. Foder beregnes billig, efter hvad der leveres. Af Dyr, der her kunne have Interesse for os, er der slagtet fra:

	Stkr. Kvæg	Svin
$\frac{1}{4}$ 1892— $\frac{31}{3}$ 93:	8235	17,425
$\frac{1}{4}$ 1893— $\frac{31}{3}$ 94:	11,660	22,018
heraf danske:	9334	17,895
6 Maaneder $\frac{1}{4}$ 1894— $\frac{1}{10}$ 94:	7592	12,194
heraf danske:	6834	11,040

Det vil af disse Tal sees, hvorledes det danske Kvæg har fortrængt det tidligere fra Markedet, idet det for Aaret 1893 udgjør 80 pCt. af det tilførte Kvæg, skjøndt Slagtningerne kun ere tiltagne med c. 20 pCt., en iøvrigt meget anselig Tilvæxt. Om

Lübecks Slagtehus gjælder det samme, som om de andre, at det er nyt, lyst og velindrettet. Det ligger nær ved Udskibsplads og frit, saa at Dyrene paa faa Minutter kunne trækkes eller drives fra Skib til Staldene. Som bemærket er det særlig det svenske Kvæg, der paa Grund af alt værende Dampskibsforbindelser er sendt hertil, og Kvæget forhandles, for saa vidt det er sendt i Konsignation, herfra til de rhinske Exportslagtere, der lade det slagte. Afgiften er noget billigere end de andre Steder, saaledes for Stude og Tyre 3 Mk., Køer og Kvier 150 Pfg. og Svin 170 Pfg. pr. Stk., men i en nær Fremtid vil en yderligere Nedsættelse finde Sted (for Stude til 250 Pfg., Køer 125 Pfg.), ligesom det paatænkes samtidig at give Afkald paa Staldpenge, der udgjøre 20 Pfg. for Kvæg og 10 Pfg. for Svin pr. Nat. Der er her slagtet fra

	Stkr. Kvæg	Svin
$\frac{1}{4}$ 1892— $\frac{31}{3}$ 93:	4478	18,811
$\frac{1}{4}$ 1893— $\frac{31}{3}$ 94:	5570	19,130
5 Maaneder $\frac{1}{4}$ 1894— $\frac{31}{8}$ 94:	5522	9364

Da det først er i den senere Tid, at Sverrig atter er bleven nægtet fri Adgang til de tyske Markeder, vil det forstaaes, at Forøgelsen er særlig fremtrædende i de sidste fem Maaneder, i hvilke der er slagtet lige saa meget Kvæg som i hele Aaret 1893. Her findes heller ingen Markedsplads, men man havde, da jeg var der, begyndt Opførelsen af et overdækket Marked til 3 a 350 Stkr. stort Kvæg foruden Smaakreaturer, og synes i det Hele taget at udfolde en betydelig Virksomhed for at drage Trafik hertil.

Hamburg Marked har dog, med en kort Afbrydelse ifjor, været vort egentlige Hovedmarked siden 1890, og det danske Kvæg har siden den Tid udgjort over Halvdelen af Indførslerne dertil. Saaledes var i:

	1892	1893	1894 (10 Maaneder)
af Stkr. Kvæg	93,000	101,000	c. 89,000
danske	52,000	55,000	c. 54,000

og det vil ses, at forholdsvis have Tilførslerne af dansk Kvæg været større end de foregaaende Aar. Der er truffet særlige Foranstaltninger til Forhandlingen af dette, da det ikke maa komme sammen med det tyske Kvæg, hvorfor det føres fra Jærnbanevognene direkte ind i de afsondrede Stalde, der ere beliggende langt fra Kreaturhallerne paa den anden Side af de store nyopførte Slagtehus. Staldene omslutte en Plads, som er bleven forsynet med Bomme, hvortil Kvæget kan bindes under Salget paa Markedsdagene, men Pladsen er temmelig lille for den store Tilførsel, hvorimod Staldene selv ere gode og rummelige. Der har været Tider navnlig i Foraaret, hvor de store Kreaturhaller have været omtrent tomme, medens den danske Markedsplads har været overfyldt. Modsat Berlin i 1893 og senere har dette Marked, trods de store Tilførsler, udført færre levende Kreaturer, begrundet paa Tvangsslagtingerne af vort Kvæg. Det er derfor ogsaa kommen os til Gode, at de store ny Slagtehus have været i Brug siden Oktoker 1892, og at ogsaa et stort Kølekus, der drives af et privat Selskab, er blevet bygget

ved Slagtehusene, da dette har bidraget til, at man har kunnet træffe Foranstaltninger for at beholde Tilførslen af vort Kvæg paa en Tid, da det var udelukket fra det øvrige Tyskland.

Af Svin sendte vi i 1893: 156,000 Stkr. til Hamburg, medens Antallet i 1894 kun var 26,000. Dette er i Samklang med, hvad der er meddelt under Svineudførselen i Almindelighed.

Omsætningsforholdene ere undergaaede store Forandringer. I Begyndelsen af f. A. lod det nærmest til, at man opfattede de Indskrænkninger, der bleve paalagte vor Kvægomsætning, som en Beskyttelse for Hjemmekvæget, men det viste sig snart, at Overfyldningen af de nævnte Markeder med Kvæg, som skulde slagtes i Løbet af en halv Snes Dage, medens man ikke samtidig var forberedt paa og fortrolig med Forsendelsen af Kjød, medførte saa lave Priser, at Kvæget fra Omegnen fuldstændig udelukkedes. Dette havde nemlig hidtil været saa godt som ene om at forsyne Rostock, Kiel og Lübeck med Slagtekvæg, medens nu det omvendte Forhold fandt Sted, idet ikke blot Byernes men ogsaa Omegnens Slagtere drog Nytte af den billigere Tilførsel. Herved bleve særlig de ringere Kvaliteter af Hjemmekvæget usælgelige og maatte bære Omkostningerne ved en Forsendelse til de vestlige og sydlige Markeder, der iforvejen vare overfyldte med simpelt Kvæg paa Grund af det daarlige Græsaar. Tallene fra Kiel, der sige os, at alene de fremmede Slagtninger i 1893 have været større end de normale Slagtninger i 1892, vise os tillige, hvorledes Hjemmekvæget er bleven stænget ude, og det samme er Tilfældet de andre Steder. Man er derfor i Holsten og tildels i Mecklenburg naaet til den Anskuelse, at man der var fuldt saa heldig stillet under den frie Konkurrence, en Anskuelse, som dog næppe deles af de øvrige tyske Landmænd. For gode Kreaturer har Konkurrencen ikke været saa følelig, thi, som flere Gange omtalt, var der ifjor overalt Klage over Mangel paa fuldfedet Kvæg, paa hvilket Prisen var forholdsvis høj i det

frie Marked, og Husum Marked har saaledes i Reglen havt Kjøbere til enhver Tid, naftet Udførselen derfra i langt større Omfang end tidligere er gaaet udenom Hamburg, ja iaar er vel endog forholdsvis lidet naaet dertil. At man i Husum har taget Hensyn til denne Forandring i Omsætningsforholdene viste sig bl. a. ved den fortrinlige Fedekvægsudstilling, der afholdtes den 8.—9. Oktbr. d. A., hvor man til Dommere havde valgt Kreaturhandlere og Slagtere blandt de stedlige Kjøbere, og blandt hvilke Hamburg ikke var repræsenteret.

For vort Vedkommende har Forbudet fra Tysklands Side medført et betydeligt Tab, da vi siden den Tid have faaet mindre Pris for vort Kvæg, end der er bleven betalt for lignende Slags i det frie Marked, og vi have jo endnu i frisk Minde, de urimelig lave Priser, der sendtes os strax efter at Slagtetvangen var bleven paabudt. Var vor Kjødexport til England ikke den Gang bleven iværksat paa den energiske Maade, som da fandt Sted, saa at en gavnlig Konkurrence etableredes, vilde 1893 i den Henseende have givet os et endnu daarligere Resultat end det har gjort. Men denne Export bidrog baade om Foraaet og den paafølgende Vinter, da Priserne vare særlig lave, til at skaffe os Afsætning for en Del Kreaturer, som vanskelig under daværende Forhold kunde finde Afsætning i Tyskland, og imidlertid kom man i de nævnte Byer mere og mere ind paa Slagtning til Export. Der findes nu flere store Exportfirmaer, der navnlig have hjemme i Rhinegnene, af hvilke skal nævnes Beck & Koch (Mainz) Zackermann (Elberfeld), Heister & Simon (Frankfurt a. M.), Lochendorff (Ruhort a. R.) m. fl. Adskillige af disse have selv anskaffet sig Vogne indrettede til Kjødtransport ad Jærnvejen, og skjøndt der i Begyndelsen var Vanskeligheder og Tab at overvinde og, saa vidt som jeg har havt Lejlighed til at anstille Iagttagelser, endnu er en Del tilbage at ønske, saa er man dog nu inde paa det rette Spor, og Kjødforsendelserne have taget et betydeligt Opsving iaar, særlig efter at Prisstigningen har fundet

Sted. Det hidtil ankomne amerikanske Kvæg og Kjød har bidraget sit til denne Trafiks hurtigere Udvikling, og den maa betragtes som den vigtigste Faktor i den nuværende Omsætning, thi, dersom Slagtetvangen opretholdes, vil den i høj Grad lette Handelen fra Slagtemarkedene og bidrage til Reguleringen af Priserne dèr, og vi tør heldigvis gjøre Regning paa, at den vil udvikle sig endnu mere i Vinteren 1894—95. I Berlin har en saadan Exportslagtning vel været kjendt længe, men ogsaa dèr har den taget Opsving, og Virkningen af denne Udvikling har allerede viist sig derved, at Prisforskjellen paa vort Kvæg og paa det, der sælges i det frie Marked, er bleven mindre og mindre, saa at den nu, da Kvægsmangelen er traadt stærkere frem, kun er ubetydelig; hvad bedste Kvier og Tyre angik, mærkedes vel saaledes næppe nogen Prisforskjel paa de Markeder, jeg overværede i Hamburg denne Gang. Man vilde ogsaa være berettiget til at antage, at med længere Tids bestaaende Slagtetvang vilde Rhinegnene lige saa let og billig kunne kjøbe Kjød slagtet i Hamburg, som føre Kvæget direkte dertil, saa meget mere som Oprettelsen af Slagtehusene i Byerne overalt synes at føre til, at de mindre Slagtere lidt efter lidt gaa over til at blive Kjødhandlere, der kjøbe af en gros Slagtere, saaledes som ogsaa Udviklingen gaar for sig i England. Dog er det her vanskeligt at sige, hvilken Vej Udviklingen vil tage, da som alt bevist de stedlige Interesser staa mod hverandre. Det synes som om en kommunal Skattelov af 14. Juli 1893 giver Kommunerne friere Hænder med Hensyn til Opkrævningen af Slagte- og Undersøgelsesgebyrer, og at man vil forhøje disse for indført Kjød. Her skal dog ikke gaas nærmere ind paa denne Sag, der for Tiden ligger os fjernere, da man vel næppe i Længden vil opretholde Slagtetvangen for vort Kvæg. Dog, at Prisforholdet vedblivende vil stille sig saa gunstig, kunne vi ikke vente, med en bedre Forsyning af Markedet og en nedadgaende Prisbevægelse komme vi selvfølgelig til at føle Forskjellen mere, saa det vil være i høj Grad ønskeligt, om vi nu, da vi ere fri for Mund- og

Klovsygen, atter kunde opnaa vor tidligere Stilling, hvorved sikkert ogsaa det tyske Marked vilde vinde ved at undgaa den Forrykning af Omsætningsforholdene, som nu finder Sted. Men kan dette for Tiden ikke ske, vilde det dog være en Fordel, om Kvæget fra Øerne ogsaa kunde føres direkte til Hamburg Marked (i lukkede Vogne fra Landingspladsen), og Transporten fra Fyen over Jylland blive tilladt. Skjøndt Priserne selvfølgelig ogsaa ere høje i Berlin, og Rostock er den naturligste Plads for Slagtingen til dette Marked, saa gjælder dog sikkert herfor, hvad allerede udtaltes i 1891, at dette snart vil kunne tilfredsstille sit Behov fra sit østlige Opland, saa at det væsentlig kun er en Del af vore Tyre, der i Længden vil finde fordelagtigt Marked dør, ligesom Indkjøbene hertil bekvemt kunne gjøres direkte i Kjøbenhavns Marked. Men Hamburg ligger mest bekvemt for de vestlige Egne, hvor Kvægmanglen er størst, og det vil altid være heldigst at samle, hvad vi kunne afsætte dertil paa et enkelt stort Marked.

Af det Foregaaende fremgaar det, at Slagtehusene i alle de nævnte Byer have haft betydelig Fordel af Forbudet, der tvinger vort Økvæg til at søge til Kiel og Lübeck og det svenske Kvæg til at gaa udenom Kjøbenhavns Marked, og det er derfor let forstaaeligt, at Byerne gjøre alt for at beholde denne Trafik, og at der endog opstaar en Konkurrence mellem dem for at kunne tilbyde de bedste Betingelser. Nedsættelse af Slagtegebyrene og Indretning af Markedspladser sker vel væsentlig i Forventning om, at man, selv om en Frigivelse skulde finde Sted, kan beholde Trafikken, noget som næppe vil ske for det Kvæg, som sendes i Konsignation, og om andet kan her ikke være Tale, da den Kjøber, som forsyner sig direkte i Danmark, selvfølgelig lader slagte, hvor de bedste Betingelser bydes. Men for Konsignationskvæget vilde det allerede have været heldigt, om de bestaaende Transportforhold ikke havde medført en Deling af det skandinaviske Kvæg, saa at det danske er sendt til Kiel, medens det

svenske er gaaet til Lübeck. De ugentlige Tilførsler til hver af disse Byers Slagterier har i den senere Tid udgjort c. 300 Stkr., hvoraf vel $\frac{2}{3}$ har været fremmed Kvæg; heraf er en Del gaaet til den lokale Forsyning, medens Resten er slagtet til Udførsel. Men ved saa smaa Markeder bestemmes Prisen til en vis Grad af Kjøbere udenfra, de overfyldes let, og Priserne blive mere vekslede end i det store Marked, og i Virkeligheden har vel ogsaa Forholdet været det, at det hidtil særlig har været et enkelt Firma — det nævnte Zachermann (Elberfeld) —, der har været Hovedkjøber baade i Kiel og Lübeck. Kunne vi derfor ikke faa direkte Adgang til Hamburg, vilde det sikkert være ønskeligt, om et af de to nævnte Markeder kunde samle det tilsendte Kvæg, og i saa Henseende synes Lübeck ved sine nærmere Forbindelser baade med Hamburg og Berlin at kunne byde de bedste Betingelser for at blive et Hovedmarked, og det vilde vistnok være et Forsøg værd, at søge vor Dampskibsforbindelse med denne By udviklet med dette Formaal for Øje. Forbindelserne med Kiel ere jo sikrede, hvis dette Marked foretrakkes, thi uden en Sammenslutning kan man ikke tænke sig de nævnte Markeder benyttede som Konsignationsmarkeder, men man gjør Regning paa tyske Forbrugeres direkte Indkjøb i Kjøbenhavn.

Sammenfatte vi nu under eet Forholdene, som de for Tiden vise sig i Tyskland, saa finde vi, at Kreaturbestanden lige saa lidt nu som for tre Aar siden er i Stand til at tilfredsstille Befolkningens Krav til dyriske Fødemidler. Om det end maa antages, at Landbrugets Udvikling — paa Grund af den nedsatte Korntold og de lavere Kornpriser — vil gaa mere i Retning af en Forøgelse af Kreaturbestanden — først og fremmest Svinene — saa kan denne kun gaa langsomt for sig, vi se jo, hvorledes et daarligt Aar som 1893 endnu er i Stand til at medføre en betydelig Tilbagegang, og man vil endnu i aarevis behøve en meget betydelig Indførsel udefra. Alligevel lægger man — paavirket af den stærke Agrarbevægelse, der

her tror at have Fordel af Beskyttelse — endnu større Hindringer i Vejen for Indførselen af Kvæg og isolerer sig endnu mere end forhen, hvorved Kjødpriserne ere stegne til en Højde, der staar i stærk Modstrid med Befolkningens aftagne Kjøbeevne, og nødvendigvis maa indskrænke Forbruget af det dyre Oxekjød, men om dette Forhold vil kunne opretholdes er vel tvivlsomt. Som omtalt har man allerede i Würtemberg og Baden tilladt Indførsel af italiensk Kvæg, og senere Efterretninger fra Kølntyde hen paa, at man ogsaa der mente at kunne opnaa en saadan Tilladelse. Den Indflydelse, som Indførselen af amerikansk Kvæg og Kjød har havt paa det engelske Marked, vil vistnok gjøre, at man vil søge at opretholde Forbudet mod Indførsel fra De forenede Stater, men det er dog sandsynligt, at det ikke i Længden lader sig gjøre, naar Amerika vil og kan stille Garantier for, at Kvægindførselen kun vil finde Sted fra Egne, hvor Texasfeber ikke kan antages at være til Stede. For Kjødets Vedkommende er det dog rimeligt, at man, paa Grund af den Kontrol det indenlandske Kjød er underkastet, vil blive nødt til at stille sig skarpere, men man kan være overbevist om, at der fra amerikansk Side vil blive gjort alt for at gjenvinde den tabte Position, især nu da Handelen med England bringer Tab. Under disse Forhold er det næppe rimeligt, at vi saa hurtig, som vi havde ventet det, blive fri for Tvangsslagtingerne, men da man anerkjender vore gode veterinær-sanitære Forhold, vil der næppe blive lagt os yderligere Hindringer i Vejen, naar ikke Nødvendigheden fordrer det, og under den nuværende betydelige Kvægmangel er det dog Forbrugeren, der komme til at bære Omkostningerne ved de paalagte Indskrænkninger. Vor Kvægudførsel er af særlig Betydning for Hamburgs Marked og Slagtehus, og denne By vil sikkert benytte den Særstilling, den indtager i det tyske Rige, og vil søge at vedligeholde Afspæringen for det øvrige Land, saa længe, som det er nødvendigt, for at kunne beholde vort Kvæg, og det er dette Marked, der i den kommende Tid vil faa størst Be-

tydning for os, selv om en Prisstigning sandsynligvis ogsaa vil finde Sted i England, men det maa tilføjes, at vi maa gjøre hvad vi kunne for at bevare det ved kun at sende gode og sunde Dyr dertil. Det blev under mit Ophold fra de veterinære Autoriteters Side fremhævet, at uagtet de selvfølgelig kunde kassere Kvæg, der var for simpelt eller viste sig tuberkuløst ved Slagtningen, og altsaa herved forhindre den Skade, det kunde forvolde, saa vilde det dog være i vor egen yelforstaaede Interesse, om vi tilbageholdt det simple Kvæg, der i den sidste Tid for ofte havde skjæmmet vort Marked, og derved støttede dem i deres Bestræbelser for at opretholde dette overfor de »beskyttende Tendenser«, der i vor Tilførsels daarlige Kvalitet havde et alt for velkomment Paaskud til at bestride dets Nødvendighed.

Newcastle, November 1894.
